

Nemărginit e lanul auriu de grâu... Din depărtări se aude din ce în ce mai deslușit un hureit de motor. Vin combinerii! Nu peste mult timp combina a intrat în lan... A început secerișul! A început recol-

tatul pe lanurile de grâu ale gospodăriei agricole colective „Gheorghe Dimitrov” din comuna Ceacu, raionul Călărași. După primele hectare secerate, rodul se anunță bogat.

Foto: Gheorghe Petre

Glasul spicului de grâu

de Demostene Botez

Un spic de grâu cu vîrfu-n jos,
Cu bobul greu și mustăcios,
Simțind că-i copt din cale-afară
Vorbi el singur într-o seară:
„In mine, că sînt eu de mic,
Și-alături, în orice spic
Din toată holda asta-naltă,
E multă muncă laolaltă.
Ca să mă-nalț cum sînt, în soare,
Tractoru-a trebuit să are,
Iar pentru el au trebuit
Uzină și oțel călit,
Și-un tractorist pe șeaua lui
Ca să n-o ia pe cîmp hai-hui:
Și-a trebuit ulei, benzină,
Și muncă fără de hodină.
A trebuit un bob curat
Să fi-n țărna îngropat,
Din jertfa lui, colț să răsară
Cît cornul unui melc, afară,
Și să înalțe, cătinel,
Trei firicele verzi din el.
Cît iarba să se facă-apoi,
Hrănit de brazdă și de ploii
Prin seva dulce din nervură;

Și soarele să-l dea căldură,
Și rouă, zorile să-l deie.
Cu scînteieri de cureubale...
Și fetele cu poale-n brîu
Au trebuit să intre-n grîu
Și să se-ntreacă pe sprințeană
Smulgîndu-mi orice buruland
Și curățînd întregul loc,
În două frînte din mijloc.

Așa, cu lanu-ntreg crescut,
Nu ca un fir al nimănu,
Ci, în țărina asta udă,
Cu-a oamenilor har și trudă.
M-am împlinit de azi pe mîine,
Nu în zadar, ci pentru piine,
Acum sînt copt, mi-i bobul tare
De viață lungă și de soare;
Sorocul meu acesta mi-i:
Colac și piine la copii,
Și muncitorilor, pe masă...
Flăcăii toți vină la coasă,
Și fetete la-ntrecere.
Să secere, să secere...”

Dimineața de vară

Vară!
Lume-ncoala, lume-ncoala
Fluturînd spre cal din bica.
Zburdă iepurii în pace
Fără teamă de alce...
Stă caisa... doar să pice,
Și-nă soarele-o mai coase!
Se frămîntă bobu-n spica
Ca bobocul în găoace...
Vară!

Peste Răcăciuni, odată
mirosul grîului copt, din
curtea școlii urcă spre slava
senină un sunet de goarnă.
Pionierii strînși în jurul catar-
gului, salută ridicarea dra-
pelului pentru începerea zilei
de tabără. În Răcăciunii Ba-
căului, la tabăra de pionieri,
copiii țăranilor își petrec de
minune vacanța.

Goarna pionierilor vestește
în fiecare dimineață bucuriile
unei zile. Undeva, însă, în a-
dîncul sufletului mai vîrstnicilor,
auzul goarnei brezește a-
desea amintirea unui alt sunet
răzbătînd de departe, cale de
cel puțin 20 de ani! Poate și
brigadierului colectivist Ionda-
che Munteanu, poate și mag-
neagului care face de serviciu
la sfatul popular, toba și
goarna pionierilor le aduce a-
minte de altceva.

Altfel suna odată goarna!
Dulăii din curțile bogătanilor

săreau supărați, mușcînd scri-
durile gardului. Pe drum, dol-
caș cu urechile pleoștite tră-
geau un car pe care stăteau
cocoșaji jandarul și percep-
torul care veneau să deschidă
cu lovituri de ciznă poarta
sărăcutui.

Bătea toba. Boarfele, blide-
le, erau duse în car la drum
și soase la licitație. Copiii
plîngeau privind cum se dur-
cea Joiana cea costelivă care
le îndulcea sărăcia!...

„Goarna sună, toba răpătel
De-a lungul cataragului în
preajma cărula stau strînși
pionierii, urcă pălălala stea-
gului revărîndu-și lumina ro-
șie spre cerul liniștit, peste
fața lui Lilă Alexandru, tobo-
șarul, peste fața gornistului
Simion Vasile.

Mai tîrziu îi poți vedea pe
pionieri — tineri naturaliști
— altoind roșii pe cartofi, pe
botul experimental al școlii, pe
alții sfătîndu-se în cărți cu
Creangă, Eminescu...

Pionierii petrec vacanța lor
brumoasă, își încep sburdăni-
cia sub faldurile flămurei roșii
ce luminează satul, holdele,
amintirile și viața de azi a
tinerilor și a vîrstnicilor.

ION GHEORGHE

D. Th. Neculuță

V-a trecut fiecare prin mină, dacă nu volumul de poezii, cel puțin cartea de școală a copilului. Răsfoind-o, ați dat de numele unui poet despre care, odinioară, n-ați știut nimic. A vegheat regimul burghezo-moșieresc să nu răzbată pînă la voi glasul lui Dimitrie Th. Neculuță. Era un glas pe care l-ați fi simțit al vostru, fiindcă fierbea în el toată revolta și ura fiului de țaran, osîndit să îndure o viață de chin și mizerie, muncind ca cismar în afelierele exploataților.

Născut la 15 iulie 1859, în familia unor țărani săraci din Tg. Frumos, Neculuță fuge de mic de sărăcia părinților, pentru a ajunge să trăiască propria sa sărăcie, ca toți muncitorii din 'acea vreme. Școlile pe care ar fi dorit să le urmeze erau închise copiilor fără stare. Totuși, Neculuță ei-

tește cu neșă, învață singur, petrecîndu-și fiecare clipă liberă în tovarășia cârților.

Dimitrie Th. Neculuță se avintă în lupta revoluționară organizată în acea

vreme de un alt fiu vrednic al clasei muncitoare, L. C. Frimu.

Versurile cele mai frumoase ale lui Neculuță au fost înflăcărâte îndemnuri la revoltă împotriva nedreptei oriîndiri burghezo-moșierești:

„Sculați!... Lăsați martirica răbdare!

Dreptatea, azi, vă-nchină a ei armă:

Lăsați Revolta ca să dea alarmă

Din tărmi-n tărmi lumii muritoare!”.

Aceeași forță străbate poezia lui Neculuță atunci cînd zugrăvește viața întunecată din cazărmiile trecutului (Soțarii), sărăcia din bordeiele țărănilor (Bordei și mormînt) sau haliganismul politicienilor din trecut (La un vandalism antisemit).

Condițiile grele în care Neculuță a trebuit să trăiască, să lupte și să scrie, au distrus, în 1904, cînd avea numai 45 de ani, pe cel dintîi mare poet ridicat din rîndurile clasei noastre muncitoare.

Spre tărmiul dreptății

Nu plinge! Dă-ți suflet! Cu fire voinică,
Te-avîntă-nainte pe valuri în spume,
N-ai teamă de neagra furtună, n-ai frică,
Oricîte talazuri oceanul ridică
În calea ta, lume.

Răcească furtuna de furie suptă,
Și geamă ca iadul din basme oceanul.
Tu dă-te cu totul nădejzii, și luptă,
Și cîntă prin noapte de fulgere ruptă,
Cătîndu-ți limanul.

Columb, cu nădejde atîns-a pămîntul
Spre care-a lui gînduri pornitu-și-au zborul.
Tu, lume, ca dînsul înalță-ți avîntul
Și tot înainte! să-ți fie cuvîntul
Și gîndul și dorul.

Iar dacă tiranii — o lume stăpîină —
Or vrea să-ți închidă a binelui cale,
Tu roagă-i: dar... dacă de ruga-ți blajină
Vor rîde, răpîndu-ți cu lacomă mină
Comorile tale,

Răscoală-ți copiii viteji ca titanii!
Ca fiara în care înfipt-ai cuțitul,
Călăii să urle, să-și blesteme anii
De pradă și lene, — să și vadă tiranii
Prin lacrimi sfîrșitul.

De groaza pieirii să-și sape mormîntul
Și-n el să s-ascundă ei, lacoma turmă.
În singe revolta să-și scalde veșmintul,
De țipăt și vaiet să geamă pămîntul
Ca-n ziua din urmă.

Pe sceptre și steme și tronuri sfărmate,
Trufașă tu calcă, și mîndră te-ndreaptă
Spre tărmiuri de singe și plins neudate,
Spre tărmiuri pe care divină dreptate
De veacuri te-așteaptă.

O, lacrima șterge-ți... Cu fire voinică,
Prin noapte de iaduri, pe valuri în spume,
Te-avîntă-nainte!... N-ai grijă, n-ai frică,
Oricîte talazuri și stînci se ridică
În calea ta, Lume!

D. TH. NECULUȚA

Gheorghe Botan vorbește despre metodele înaintate

Responsabilul colectivului de conferențieri din comuna Bascov, regiunea Pitești, i-a propus pentru prima dată acum un an țaranului muncitor Gheorghe Botan, fruntaș în muncile agricole, să vorbească la căminul cultural.

— N-am să pot. — Nu mă pricep de fel — o ținea una și bună Botan. Au stat de vorbă pînă-n tîrziu nopții și la urmă săteanul s-a hotărît.

La conferința Gheorghe Botan nu numai că a arătat țărănilor muncitorii din Bascov limpede și amănunțit însemnătatea creșterii producției la hectar și cum pot realiza în fiecare an recolte mari de legume și zarzavaturi, dar a fost și aplaudat pentru felul cum țînuse conferința.

— Văzuși că a mers? — I-a spus responsabilul a doua zi.

— A mers, a mers, dar n-a fost ușor de fel — a răspuns omul. Într-adevăr n-a fost ușor... Pentru a răspunde sarcinii primite, Botan a cerut sprijin de la tehnicienii și de la profesora de științe naturale din comună. A avut grijă să împletească în conferința țînută cunoștințe teoretice cu practica lui de agricultor harnic. Și iată cum colectivul de conferențieri al comunei alcătuit din 7 învățători, 1 tehnician și 3 țărani muncitori, s-a îmbogățit cu încă un conferențiar. Dar de ce totmai cu Botan? veți întreba. Pentru faptul că pe lîngă priceperea lui în munca agricolă el e nelipsit de la cercul agrotehnic. E nedespărțit deasemeni de cartea agrotehnică. De altfel în casa

lui e și cerc de citit. În ziua conferinței a venit cu un caiet subsoară, un cartof iarovizat într-o mină și un pumn de îngrășăminte chimice în batistă. Toți știau despre el că folosind metode înaintate, aplicînd la timp îngrășămintele a scos peste 40.000 kg. roșii la hectar. De asemeni că, în vreme ce ceilalți n-au obținut mai mult de 10.000 kg. cartofi la hectar, el a smuls pămîntului 20.000. Dar Gh. Botan nu a rămas numai la exemplul său. El a dat ca pildă între alții și pe I. Apostol, care a scos 2.200 kg. porumb boabe la hectar. Exemplele au întărit spusesele sale care arătau că aplicarea agrominimului e izvor de bogăție pentru orice țaran muncitor vrednic. Cu prilejul unei alte conferințe, el a arătat negru pe alb pierderile care se produc atunci cînd culturile nu sînt îngrijite cum trebuie. După vreo două zile cîțiva țărani muncitori, între care și întovărășitul Gh. Tuțala au venit la colectivul gazetei de perete cu propunerea de a se face o caricatură privind urmările neingrijirii culturilor.

Increderea în fotoasele metodelor înaintate a crescut mult după conferințele țînute la căminul cultural. Popescu Ilie nu însăminșase nimic în cuiburi așezate în patrat. După ce l-a auzit pe Botan ca și pe alți conferențieri vorbind despre sporurile ce le aduce aplicarea acestei metode, a însăminșat și el cartofi în cuiburi așezate în patrat. Culturile de cartofi sînt azi frumoase și bine dezvoltate.

Un nou film românesc: „Ciocîrlia”

Frumoasă e patria noastră! Codri seculari și munți cu piscuri semețe. Ape limpezi ca lacrima. Păduri de molid și brad veșnic verzi.

Un tren aleargă neostenit grăbit să ajungă la țîntă. Zăngănitul roților și chiotul locomotivei se îmbină cu cîntul fluielor. Într-un compartiment, cîțiva tineri ciobănași, cu cămași lucrate în arnici, cîntă minunat din fluiere. Într-alt compar-

timent o fată doinește cu glas molicom:

„Doină, doină, cîntec dulce...” Acestea sînt numai cîteva crîmpeie dintr-un nou film românesc despre frumusețile patriei. E vorba de filmul „Ciocîrlia”, realizat în cele mai pitorești regiuni ale țării după scenariul și în regia lui I. Bostan, Laureat al Premiului de Stat. Comentariul filmului este semnat de poetul Dan Deșliu.

Răspundem cititorilor

Ce sînt acumulările socialiste

„Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan!”, este chemarea muncitorilor din fabricile și uzinele regiunii Stalin. În cîteva zile ea a făcut ocolul țării. Zeci de colective din fabrici și uzine au răspuns luîndu-și angajamentul ca pînă la sfîrșitul anului acesta să dea patriei noastre dragi acumulări socialiste peste cele planificate.

Marea mișcare patriotică ce a început în industrie, a stîrmit interes în rîndurile tuturor oamenilor muncii din țară. În multe scrisori trimise redacției noastre, oamenii muncii de la sate cer lămuriri cu privire la acumulările socialiste. Aceste scrisori oglîndesc bucuria și interesul cu care a fost primită și este urmărîtă acțiunea eroice noastre elase muncitoare.

Ce sînt acumulările socialiste? Ce însemnătate au ele? Sînt cîteva din întrebările care ne-au fost puse.

Acumulările socialiste — sau venitul bănesc al întreprinderilor socialiste de stat — provin din diferența între prețul de vînzare al mărfurilor și prețul lor de cost. Cu cît crește această diferență — ca urmare a reducerii prețului de cost al mărfurilor — cu atît sporește și venitul unei întreprinderi. Sporirea venitului bănesc într-o întreprindere se poate obține prin folosirea întregii puteri de producție a mașinilor, prin organizarea din ce în ce mai bine a producției, încît fiecare oră de muncă să fie folosită din plin; venitul bănesc al oricărei unități productive sporește dacă avutul este gospodărit chibzuit, dacă cheltuielile de producție și de administrație sînt reduse.

Pentru statul nostru democratic-popular, sporirea acumulărilor socialiste are o mare însemnătate. Principalele venituri ale statului nostru provin din acumulările socialiste. Și este de la sine înțeles că prin sporirea acumulărilor socialiste se întărește continuu puterea economică a statului nostru.

CITEVA SFATURI PRACTICE...

Carnea tare se înmoaie la fierț dacă punem în apă o linguriță de oțet la un kilogram de carne. Ea se poate păstra proaspătă peste noapte, dacă înainte de a o pune la păstrare o înmuiem în apă clocotită.

Sarea de bucătărie are multe întrebunări: zeama de lămîie în care s-a pus sare folosește la scoaterea ruginii de pe diferite obiecte; ouăle proaspete — pentru a le păstra mai mult timp — se pun într-o lădiță umplută cu sare; peria nouă pusă în apă sărată își păstrează vreme îndelungată perii tari.

Răcirea băuturilor fără gheață. Punem sticlele pline într-o găleată de tablă galvanizată. Turnăm în jurul sticlelor nisip subțire și presăram deasupra sare de bucătărie (250 grame sare la o găleată de 5 litri). Punem atîta apă ca să se ude nisipul pînă sus. După 30—40 minute băutura este rece.

Vasele de pămînt în care păstrăm deobicei mîncare, untură, carne pusă la sărat,

capătă miros de mîncare. Pentru a îndepărta acest miros, punem vasele într-un cazan cu apă rece, săpun și sodă și le fierbem un sfert de oră, cum fierbem rufe.

După ce le limpezim, le ținem la aer ca să se svînte. Pucioasa. Fumul de pucioasă distruge microbii și insectele din pivniță și din pod, ferește butoaiile de murături de mușgai, scoate petele de fructe de pe pînză, albește lina, scoate mirosul de ulei din odăile proaspat vopsite.

Purecii fug dacă punem pelinsau lzmă sub saltele. Ei pot fi distruși și prin opărirea dușumelii cu leșie clocotită.

Țîntarii. Un ghiveci de busuioac țînuit în casă sau un buchet de levănțică atîrnat la căpătiul patului, alungă țîntarii.

Levănțica atîrnată în săculețe mici de ușa și pereții dulapului de haine și de rufe, parfumează plăcut îmbrăcămintea și albiturile și îndepărtează molii.

Muștele mor cînd umblă cu picioarele pe locurile stropite bine cu analcid, care le paralizază.

—ȘI UNELE INDRUMĂRI DOCTORICEȘTI

Luxația (scîrîntire). Piciorul sau brațul scîrîntit îl ținem în apă rece timp de

Colțul gospodinei

o jumătate de oră, apoi îl ținem întins, complet nemișcat, cu comprese. Dacă luxația e ușoară, acest tratament dă rezultate bune. Nu facem nici un fel de masaj (frecție) și nu apăsăm, mai ales dacă locul este umflat. Numai medicul stabilește tratamentul.

Zgîrieturi, tăieturi ușoare. Punem apă oxigenată sau apă cu zeamă de lămîie, apoi comprese cu apă cînt putem suporta de fierbinte (apa fierbinte oprește singele). După aceea pansăm rana cu tifon.

Înțepături de albine sau viespi. Scoatem acul care secretă veninul, apoi apăsăm locul cu latul unui cuțit și spălăm cu oțet sau cu: amoniac cu apă, ulei amestecat cu amoniac, ulei și oțet, spumă de bere sau aplicăm o felie de ceapă crudă. Să nu alungăm niciodată insecta care se adrope de noi. Ea înțepă numai cînd simte că o atacăm.

NICI UN BOB DE GRÂU PIERDUT!

nici un teren nedeamiristit!

Săptămîna hotărîtoare la seceriş

Ing. AL. HAGI
director general din Ministerul
Agriculturii și Silviculturii

În cîmpia Dunării, Dobrogea și vestul țării coacerea păioaselor este avansată. Timpul a început să se îmbunătățească simțitor și se prevede ca în a doua jumătate a lunii iulie vremea să fie călduroasă și uscată. În aceste zile cerealele trec repede în faza de coacere deplină, fapt ce poate duce la pierderi mari dacă recoltatul întârzie. De aici prețuirea ce trebuie dată în această săptămîna fiecărei ore bune de muncă.

Se cere acum să organizăm munca în două schimburi și să schimbăm vitele la secerătorile cu tracțiune animală de 2 sau chiar de 3 ori pe zi. Totodată este necesar să alcătuim grupe de într-ajutorare în muncă. Fiecare țăran muncitor să se ajute cu vecinul său sau cu oricare consătean la recoltare și dezmiriștit, pentru că așa va putea lucra mult mai cu spor.

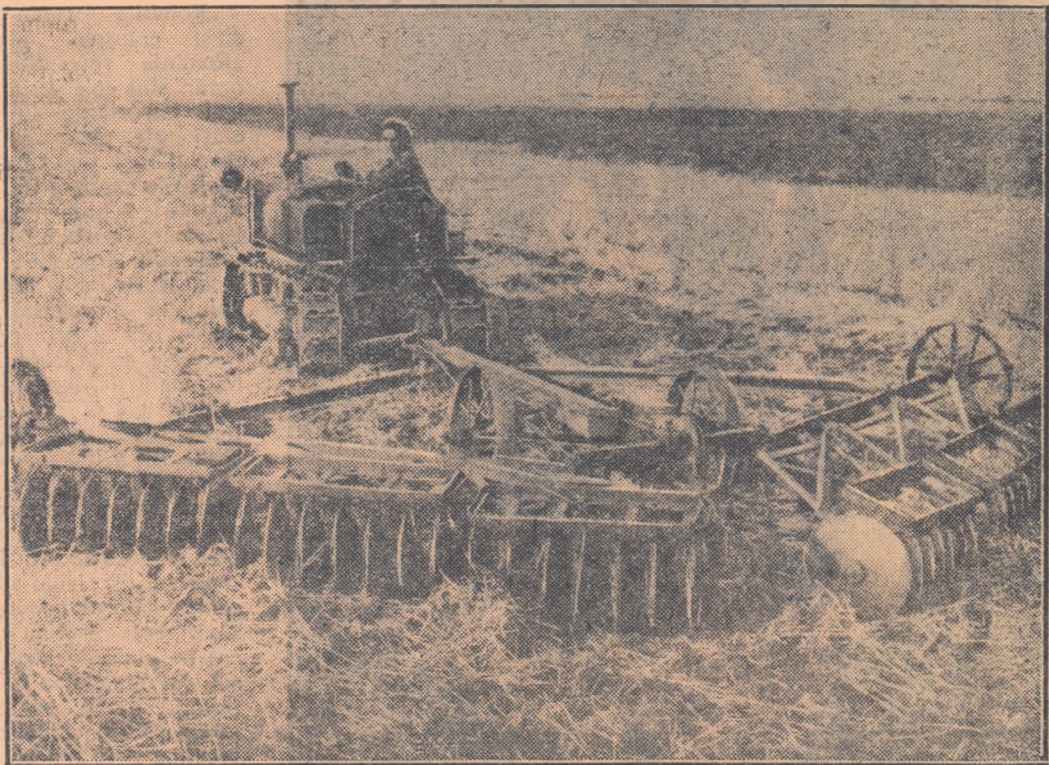
Recolta secerată, legată în snopi și uscată 2-3 zile în clăi trebuie să fie transportată la arii și depozitată în stoguri și șire bine clădite — vîrfuite și acoperite cu paie. Să nu repetăm greșelile din anii trecuți, așteptînd să terminăm seceratul și apoi să începem căratul la arii, timp în care recolta suferă pierderi prin scuturare și stricăciunile aduse de păsări și șoareci, precum și prin scă-

derea calității bobelor din cauza ploilor. Treieratul trebuie să înceapă la 5 zile de la secerat. Pentru aceasta, ariile trebuie să fie bine organizate, iar cetele formate din timp. Cetele să fie astfel alcătuite încît să aibă un număr suficient de care și brațe de muncă pentru a putea alimenta din plin batoza cu snopi, fără întrerupere.

Este nevoie ca încă de la batoză țăranii muncitori să aleagă și să pună la păstrare sămînța cea mai frumoasă și de bună calitate. Recolta treierată să fie dusă în aceeași zi în hambare, magazii și lopătată pînă la completa uscare.

Odată cu recoltările de vară se încep lucrările de pregătire a terenului și a cerealelor de sămînță. Dezmiriștirile și arăturile adinci de vară trebuie făcute la timp, pentru că asigură sporul recoltei viitoare.

Mecanizatori! Țărani muncitori! Oameni ai muncii de la sate! Săptămîna aceasta este hotărîtoare la seceriş! Folosiți fiecare oră bună de lucru, toate mașinile, atelajele și vitele de muncă pentru ca recolta să fie strînsă repede și dusă în hambare! Nu uitați nici o clipă că este vorba de rodul ostenețelor voastre de un an, de pîinea poporului muncitor!

Se execută dezmiriștitul pe tarlăua gospodăriei colective din Băilești

Arie model

...Aria de treier din comuna Podul Turcului, regiunea Birlad, a fost amenajată pe izlazul comunal aproape de riul Zeletin. Prin brazde trase de plug au fost demarcate cinci parcele pe care vor fi clădite șirele cu grâu, orz, ovăz, mazăre și secară, iar batoza și tractorul vor fi așezate pe locuri dinainte stabilite.

Pentru a feri recolta de foc, s-au săpat gropi speciale pentru fumat și carburanți, s-a instalat un foisor pentru pichetul de incendiu, s-au pregătit 20 butoaie cu apă și gramezi de nisip și s-a instruit un colectiv de pompieri voluntari, alcătuit din țăranii muncitori. Tot pe arie — spre margini — au fost construite două barăci: prima baracă va adăposti — pînă la transportarea lor în hambare — cerealele recoltate. Tot

aici va fi instalat și ofntarul. În cea de a doua baracă — care are 4 încăperi — vor funcționa: o bibliotecă cu 500 de cărți, broșuri, reviste și ziare; un chioșc cu mărfuri și băuturi răcoritoare; un punct sanitar și o expoziție agricolă unde vor fi expuse mostre de grâu, orz, secară, etc., cultivate după cuvîntul agrotehnice, și mostre de cereale care au fost lucrate de mîntuială și după metode înapoiate. De asemeni tot pe margini a fost amenajată o scenă în aer liber, a fost instalat un difuzor și s-a afișat gazeta ariei. Echipa artistică, pregătită în acest scop, va organiza cu regularitate programe culturale, cititul zilnic al ziarelor și revistelor, iar la gazeta ariei, frunțașii recoltelor bogate vor împărtăși prin articole experiența lor.

Agronomul ne sfătuiește...

Roadele muncii de un an nu se măsoară în cîmp, ci atunci cînd recolta a fost strînsă și bine adăpostită în hambar. Din cauza timpului ploios din vara aceasta, primejdia de a avea pierderi la recolta de cereale este mult mai mare ca în alți ani.

Pentru a preîntîmpina pierderile la culturile de cereale,

nu trebuie irosită nici o oră din următoarele zile prielnice pentru secerat, dezmiriștit, cărat snopii la arie și treierat. La seceriş pot și trebuie să fie folosite — în aceste zile — toate mijloacele, de la combină pînă la seceră și coasa împiedicată. Prin fixarea ridicătoarelor, combinele și secerătorile-legători pot fi folo-

site la strînsul păioaselor culcate, grăbind astfel terminarea campaniei. Cerealele, la recoltare, trebuie legate în snopi. Legatul snopilor trebuie să se facă ceva mai jos de mijloc, în așa fel ca în cazul cînd vor fi plouați să poată fi așezați în picioare, cu spicele răsfrînte. Dacă plouă peste snopii neașezați în clăi, de îndată ce încetează ploaia, trebuie ridicați în picioare pentru svîntare. Snopii bine uscați trebuie cărați cît mai repede la arie și clădiți în stoguri sau șire, cu vîrfurile sau coama ascuțită și acoperite cu paie vechi.

La arii, munca trebuie să fie în așa fel organizată și oamenii să-și depună toate stăruințele ca atunci cînd timpul este prielnic să fie folosită toată puterea de lucru a batozelor. De la început trebuie treierate mazărea, borceagul pentru sămînță și muștarul, la care primejdia pierderilor prin scuturare și putrezire din cauza ploilor este mai mare, apoi orzul de toamnă, grîul de toamnă și celelalte păioase.

Fiecare țăran muncitor trebuie să aibă grijă să ia la treier saci, rogoșini, prelate, pături pentru acoperirea roadelor treierate în caz de ploaie.

Nici culturile prășitoare nu trebuie neglijate! Este timpul să se facă polenizarea suplimentară la floarea soarelui.

Către tovarășul președinte al sfatului popular al raionului Snagov

Cred că știți, tovarășe președinte Petre Gh. Ion, că raionul dvs. se numără printre raioanele codăse la seceriş. Dar ce părere aveți de felul cum se desfășoară căratul snopilor la arii și treieratul? Nu vă doare oare inima că recolta secerată stă pe cîmp în ploi, încolțește și se strică? Vă place oare că la cele 69 arii din cuprinsul raionului n-a fost transportată pînă în prezent decît o mică parte din recoltă? Să luăm de pildă comuna Balotești. Țăranul muncitor Trușcă Gheorghe are 1,25 hectare grâu. El l-a secerat de o săptămîină și mai bine. Însă la arie nu a cărat nimic, cu toate că are cai și căruță. Același lucru se poate spune și despre țăranii muncitori Munteanu Mihai, Fotache Gheorghe, Vasile P. Ion, Matei D. Mihai și mulți alții. Ei zic că cei de la sfatul popular al comunei i-au oprit să transporte cerealele la arii. Ci-că pînă acum n-au primit dispoziții de la raion. Dacă i-ați obișnuit să lucreze numai după „dispoziții” (!) apoi de ce nu vă învredniciți să dați la timp aceste dispoziții? Nu e păcat ca să vă împotmoliți tocmai

acum la mal? Tocmai acum să se piardă bunătate de recoltă? Știți oită pagubă pricinuesc ploile, șoarecii și păsările dacă recolta stă prea mult pe cîmp. Și toate acestea puteau fi evitate dacă munca era bine organizată, gospodărește, cu simț de răspundere. De pildă, dacă cele 248 atelaje din comuna Balotești ar fi transportat numai cîte 2 care de snopi pe zi, s-ar fi cărat zilnic recolta de pe cel puțin 100 hectare. Însă într-o săptămîină nu s-au transportat la cele 3 arii decît recolta de pe 32 hectare grâu din cele 756 hectare cîte are comuna.

Cîtă lipsă de spirit gospodăresc! Ce ziceți, dumnea-voastră vă place? Dacă nu vă place, apoi treceți de îndată la fapte. Păioasele să fie cărate cît mai repede la arii, treieratul să înceapă peste tot din plin. Nici o batoză, nici un car, nici un om bun de muncă să nu stea degeaba. Trebuie să strîngem la timp și fără pierderi pîinea noastră, pîinea întregului popor. Aveți în această pricină o mare răspundere față de cei care v-au trimis în această muncă, față de poporul nostru muncitor.

„România revoluționară“

Pictură de C.D. Rosenthal

„Ce stimulent mai puternic există pe lume decât patria și prietenia? Dacă aceste două daruri nu pot crea un artist, ce altceva ar putea-o face? Poate mai e și dragostea... O am, căci și eu iubesc. Și poate, suferința? Nu cunosc decât suferința, dar o cunosc numai prin patria mea, prin prietenii mei, deci, dacă am cu adevărat o mică scînteie de la natură, împrejurările o vor preface în flăcăr, deci curaj și înainte!“

C. D. Rosenthal

Pictorul revoluționar

de academician
Gheorghe Oprescu

„România rupîndu-și cătușele“ și „România revoluționară“ sînt cele două mai importante lucrări ale pictorului revoluționar Constantin Daniel Rosenthal. Ele exprimă într-un înalt grad de măiestrie sentimentele acestui mare patriot care, la rîndul lui, nu este numai interpretul aspirațiilor ce-l stăpîneau în momentul cînd le executa, ci și al năzuințelor întregului popor. Atît prin subiect, cit și prin perfecțiunea execuției, cele două tablouri, azi în Galeria Națională a Muzeului de Artă al Republicii, pot fi considerate printre picturile de seamă ale întregii noastre școli. Ele sînt demne de a fi puse alături de lucrările marilor noștri clasici de mai tîrziu, Aman, Grigorescu, Andreescu. Și, ceea ce este mai demn de admirat, ceea ce deșteaptă în fiecare din noi un sentiment de și mai adîncă recunoștință pentru autorul acestor însemnate tablouri, este că el nu era născut și crescut pe plaiurile noastre, ci venise la noi din dragostea ce o simțea pentru poporul român, pentru luptele acestui popor pentru dobîndirea libertății, în preajma și în timpul anului 1848. Ideile lui revoluționare sînt puternica trăsătură de unire ce l-au legat de noi și de grupul de patrioți care — cu prețul libertății și chiar al vieții — au luptat pentru a aduce în fruntea țării un guvern democrat, sprijinitor al năzuințelor poporului.

Rosenthal s-a născut la Budapesta, unde și-a făcut și o parte din studiile de artă, atunci cînd își descoperă vocația de pictor. Le continuă apoi la Viena, unde se remarcă printre colegii săi și unde începe să expună. Pe la anul 1842 îl găsim printre noi, prieten cu tinerii care se devotează mișcării, din care ei speră că va ieși un stat nou, în care țărănul va fi stăpîn pe bucată de pămînt, scăpat de angaralele care-l strîveau sub greutatea lor.

Cel mai apropiat prieten al lui Rosenthal este C. A. Rosetti. Intre ei se leagă una din acele prietenii frățești, care nu sînt rare între tinerii re-

voluționari, oricărei țări ar aparține ei. Frații Golești, N. Bălcescu îl admit, de asemenea, în intimitatea lor. Este miș-

cător, de pildă, să parcurgi scrisorile pe care oamenii aceștia și le-au scris în diferite împrejurări, să citești rîndurile în care Rosenthal își exprimă dragostea pentru poporul român, pentru țărăn mai ales, încrederea în viitorul fericit al poporului.

Dar revoluția e înfrîntă. Capii ei sînt închiși, azvîrlîți într-o corabie turcească, trimiși cu ea în susul Dunării. Rosenthal, arestat și el, este eliberat de către consulul austriac, care îl consideră supus al împăratului, deci pe nedrept amestecat printre românii arestați. Rosenthal nu părăsește însă pe tovarășii săi de luptă. Pe malul Dunării, însoțit de soția lui Rosetti, el urmărește corabia pas cu pas, comunică cu prizonierii, izbutește să cumpere pe cei care-i supravegheau, așa încît, la Orșova, reușește să-i facă să fugă. De aci cea mai mare parte merge la Paris, unde continuă activitatea revoluționară, în condiții destul de grele, lipsiți pînă și de cele mai necesare lucruri. Rosenthal urmează studiile sale de pictură cu rezultate destul de mulțumitoare. Prin darurile sale de pictor, prin farmecul personalității sale, își face mulți prieteni. De la Paris merge în Elveția unde își cîștigă un bun nume ca pictor de portrete, apoi la Graz, în Austria. Acolo, după o bucată de vreme, îl ajunge o scrisoare a Comitetului revoluționar din Paris, prin care e îndemnat să meargă în Ardeal, în vederea ridicării maselor. Poliția din Paris a împăratului Napoleon al III-lea, cel care stăpînea autocratic Franța, îi cunoaște însă toate mișcărilor și informează pe cei din Pesta, la trecerea lui Rosenthal pe acolo, de ceea ce pregătea. E arestat, închis în temniță, torturat ca să-și denunțe tovarășii, omorît sub tortură la 21 iulie 1851.

Așa a murit, ca un erou, acest mare patriot român de origină străină, sacrificîndu-și viața pentru ideile de libertate și frăție între popoare, care erau atît de scumpe.

Spre Festival

Deschideți toate drumurile țării
Pe mare, prin văzduh sau pe uscat
Să treacă din adîncul depărtării
Al tinereții cînt, înaripat.

Nălțați pe culmi de vis, murește schele
Din Dunăre și pînă-n munți cu brazi,
Cînd mii de soli, sub ploaie de drapele
Spre fărmițele Vistulei, trec azi.

Ca ieri, același zvon de primăvară
A poposit voios, în București.
Și steagul păcii, mîndru-l fluturată
Alteia mii de inimi tinerești.

Ca ieri, la București, în cîle graiuri
N-a fost cîntat același mare vis
Și-apoi în cîle țări și-n cîle plaiuri
Înalte zări de luptă n-a deschis!

Din China sau din Franța luptătoare,
Din Alpii suri, din Siria, Nepal.
Investmîntați în strai de sărbătoare
Grăbesc mulțimi de pași, spre Festival.

Pornesc cu hotărîre ne-ntreruptă
Tineri din orice neam, din orice loc,
Pe-același drum suind, ei intră-n luptă
Să nu mai fie miine scrum și foc.

Deschideți toate drumurile țării!
Varșovia mai mîndră s-a nălțat,
Să strîngă din adîncul depărtării
Al tinereții cînt, înaripat.

NICOLAE NASTA

Floarea PRIETENIEI

Muzica: EMIL SACULEȚ

Versuri: EMIL GONCIU

Cor pe trei voci egale închinat
celui de al V-lea Festival Mondial
al Tineretului de la Varșovia

Nu e floare mai frumoasă
Pe întinsul gliel
Decît floarea minunată
A prieteniei. } Bis

S-o ngrijim cum se cuvine
Toți copiii lumii
Niciodată să n-o ardă
Fulgerul furtunii. } Bis

Peste munți și peste ape
Mîndră înflorește
Că în orice colț de lume
Omul o sădește. } Bis

Că nu-l floare mai frumoasă
Pe întinsul gliel.
Decît floarea minunată
A prieteniei. } Bis

Observație: — Strofele 1—2—3 se cîntă așa cum sînt scrise, întii Solo-Duet-Cor, iar strofa 4 se cîntă de către tot corul (cor la unison — primele 4 măsuri). Cor pe două voci — următoarele 4 măsuri — și se termină ca la primele 3 strofe.

PE APE, PĂZIND PĂMÎNTUL SOVIETIC

De strajă granițelor maritime ale patriei noastre

Flotei Maritime Militare îi revine un rol deosebit de însemnat în asigurarea apărării Statului Socialist. Lucrul acesta se explică prin aceea că Patria noastră nu este numai o mare putere teritorială, ci și o mare putere marină. Partidul, guvernul, întregul popor sovietic manifestă o permanentă grijă pentru dezvoltarea și perfecționarea Flotei Maritime Militare care constituie o strajă sigură și de nădejde a granițelor maritime ale puterii socialiste.

★

Numeroși dușmani ai statului rus au încercat în nenumărate rânduri să smulgă mările și oceanele din mâinile strămoșilor noștri. Dar talentatul și curajosul popor rus a luptat cu arma în mână apărându-și interesele în bătălii crâncene pentru independența națională, pentru întărirea statului.

Marinarii ruși au înscris pagini nemuritoare în istoria mișcării revoluționare a Rusiei. Conduși de către Partidul Comunist marinarii flotei militare au pășit alături de muncitorii și soldații revoluționari în primele rânduri ale luptărilor împotriva autocrației țariste și a onindurii burghezo-moșierești. În anii războiului civil și ai luptei împotriva intervenției străine, marinarii noștri ca și toți ostașii sovietici au dat nemuritoare exemple de eroism bărbătesc și curaj.

Industrializarea socialistă a țării și colectivizarea agriculturii au asigurat condițiile pentru crearea unei puternice flote maritime corespunzătoare intereselor marii noastre puteri.

În anul 1941 fascismul german a atacat mîșelește țara noastră. Umăr la umăr cu Armata Sovietică, Flota noastră Marină Militară a luptat eroic împotriva puternicului și crudului dușman. În timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, flota germano-fascistă nu a reușit niciodată să debarce pe litoralul sovietic. În același timp, Forțele noastre Maritime Militare au făcut peste 100 debarcări.

Flota Marină Militară a Patriei noastre a adus un aport însemnat la cauza victoriei poporului sovietic asupra Germaniei hitleriste și a Japoniei imperialiste.

★

După război, poporul sovietic condus de către Partidul Comunist a restabilit într-un termen scurt economia națională lăsînd mult în urmă nivelul la care se afla atunci cînd războiul a întrerupt munca lui pașnică.

Datorită grijii permanente a partidului și guvernului, datorită muncii eroice a poporului sovietic, Flota noastră Marină Militară a căpătat cele mai moderne vase de război, a fost înzestrată cu tehnică avansată.

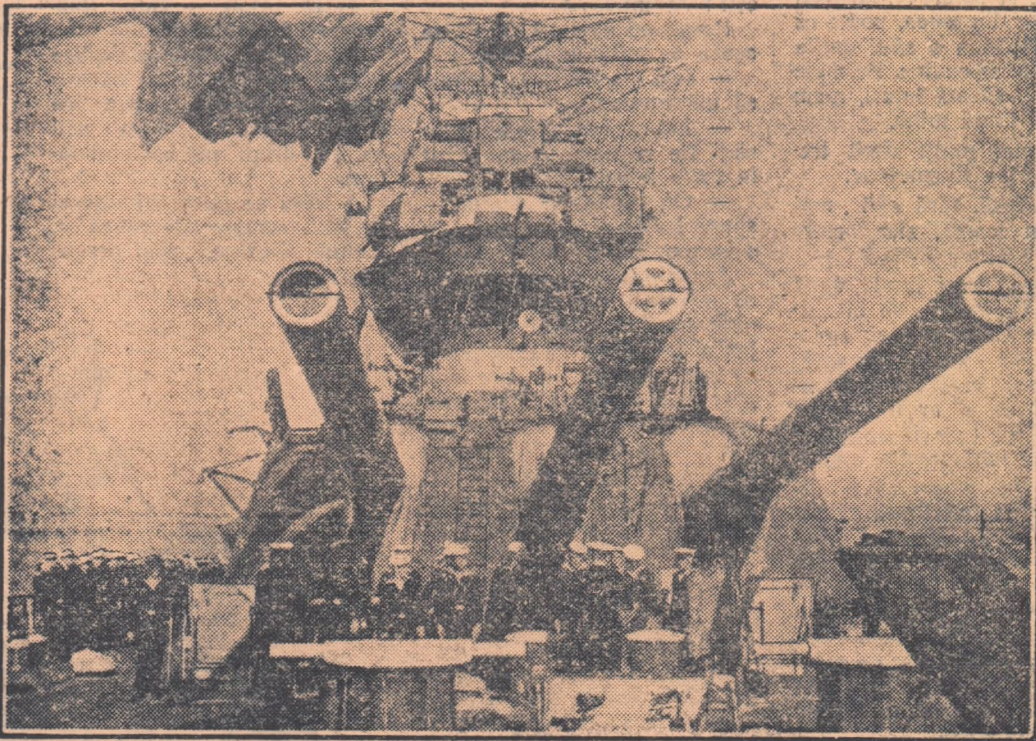
Sărbătorind Ziua Flotei Maritime Militare, marinarii sovietici își dau cuvîntul Partidului Comunist, Guvernului Sovietic, întregului popor că vor depune toate forțele pentru apărarea granițelor maritime ale Patriei Socialiste!

Amiral N. BASISTII

(Articol prescurtat din „Izvestia”)

La 24 iulie 1955 se sărbătorește Ziua Flotei Maritime Militare a Uniunii Sovietice. Puternica țară a socialismului victorios nu este numai o mare putere teritorială, ci și o mare putere marină. Mașurile ei sînt scăldate de apele a 14 mări.

Inconjurați de grija partidului și a guvernului, de dragostea întregului popor, glorioșii marinari sovietici păzesc pămîntul patriei iubite, se avîntă neînfricați în larg, încrezători în viitorul luminos al patriei lor.

Într-o zi de sărbătoare pe cuirasatul „Sevastopol”

O SEARĂ PE VAS

Malurile împădurite rămîneau departe în urmă și la orizont se ivi silueta unui vas de război. Cu cît barca noastră cu motor se apropia mai mult, cu atît mai clar se conturau liniile cuirasatului cu punțile lui, cu coșurile uriașe, cu țevile lungi de tun... Depărtarea mării e însă înșelătoare și a mai trecut destulă vreme pînă ne-am apropiat de vas, pînă ne-am ridicat pe punte.

Seara era aproape. Instrucția se terminase demult. De undeva se auzi vocea ofițerului de serviciu: „La masă!” Apoi a sunat gornistul și pe puntea superioară nu mai ră-

măsesse nimeni. ...Peste cîtva timp răsună o altă comandă: „Cei care participă la cercurile artistice de amatori să se îmbrace îndată și să vină pe puntea superioară!” Nu trecu mult și ofițerul de serviciu se apropie de microfon anunțînd că începe reprezentația.

Marinarii Ivan Kamișnikov și Ghenadii Bobrov execută împreună cu Anatolii Kiselev și Leonid Razîmaev îmbrăcați în uniformă de ostași ai armatei de uscat, dansul intitulat: „Prietenie ostășească”.

Reprezentația continuă. Mulți dintre participanți privesc din culise la tovarășii lor. După dansurile vesele,

minunat executate, urmează corul de sub conducerea lui Valentin Voronin.

După terminarea reprezentației, pe punte, marinarii fac sport, discută despre treburile lor, rîd și glumesc...

Cînd am plecat, soarele cobora spre orizont. Era răcoare. Iar acolo pe punte marinarii își așezau scaunele și operatorii de cinematograf întindeau ecranul. Incepea vizionarea unui film nou.

Barca noastră cu motor porni spre mal. Cuirasatul a rămas în larg, cu viața lui colocoțitoare și minunată!

K. CEREVKOV

...Sub razele mîngietoare ale soarelui, Aleksei Tuetchov din Flota Baltică scrutează nemărginirea mării...

Doi marinari

de A. JAROV

Secerișu-ncepea pe ogoare,
Se-nălțaseră zori purpurii...
În colhoz, de pe Baltica mare
Marinaru-n concediu sosî.

Tineretu-l primi cu ovașii
Și bătrîni zîmbind l-au primit:
„Ce voinic! Poartă-n plept decorații!”
Sta și tatăl privindu-l ulmit.

Iși zicea că voinic e ca bradul,
Număra decorații de zor,
Una tare-i plăcea: ... Leningradul.
Și-o alinse cu mîna ușor...

Mult a stat mormăind sub mustață
Sărutîndu-și feciorul viteaz...
Fost-a moșul matroz, doar, în viață
Și-a luptat pentru tot ce e azi!

...Vede luptele vechi luptătorul,
La Palatul de Iarnă acu-l...
Și zîmbește vîzînd că feciorul
Merge astăzi pe urmele lui!

Purpuriu pare cerul în zare
Și-i acum secerișul în toi...
Salutați de cogași — pe ogoare
Marinarii pășesc amîndoi!

În romînește de D. MIHAIL

Cîteva ore libere... Marinarii se joacă cu ursulețul Mișka, nedespărțitul lor prieten.

Pământ deșteleat

(Urmare din numărul trecut)

Ea (Lușca) puse mâna în șold, și-l străpunse cu privirea-i răscolitoare:

— Nu mă face stîrv! Du-te mai bine și spune-i Marinkăi tale vorbe din astea, poate că Demid Molciun o să-ți umfle fălcile cum se cuvine. Pe mine nu e greu să mă înjuri, n-am apărători lângă mine.

— Ai mai mulți decît trebuie, — rîse Razmetnov.

Lușca însă, fără să-l mai bage în seamă, zise către Makar:

— Dece te-ai ținut după mine? Ce vrei de la sufletul meu? Sint o pasăre slobodă, unde vreau într-acolo zbor. Dacă însă Davidov — drăguțul de el ar fi fost cu mine, el nu fi-ar fi mulțumit pentru că băătorești urmele noastre!

Makar se îngălbeni, fălcile începură să-i tremure. Făcînd însă un efort uriaș, se stăpîni și nu scoase o vorbă. În bucătărie se auzi bine cum trozneau degetele lui strînse în pumn. Razmetnov se grăbi să pună capăt discuției care începuse să capete o întorsătură primejdioasă:

— Ați vorbit destul, acum a gata, ajunge! Strîngeți-vă ca trafusele și tu Lukeria, și tu Alexeevna. Sinteti arestate și vă ducem la raion.

— Pentru ce, mă rog? — întrebă Lușka.

— Ai să afli acolo

— Și dacă nu merg?

— Te legăm fedeleș ca pe o oaie și te ducem. N-o să te lăsăm să dai din picioare. Haide, repejor.

Cîteva clipe Lușka stătu nehotărîtă, apoi făcu cîteva pași îndărăt și cu o mișcare abia simțită se strecură sprintenă pe ușă, o trîni și încecă dinăuntru să tragă zăvorul. Makar însă, fără prea multe eforturi, trase ușa spre el, in-

tră în odăiță și spuse ridicînd vocea:

— Nu glumim cu tine! Imbracă-te și să nu-ți dea prin gînd s-o ștergi. Eu n-o să fug după tine, glonteale însă o să te ajungă din urmă, toanto ce ești! Ai înțeles?

Respirînd greu, Lușka se așeză pe patul motololit.

— Ieși din cameră. Trebuie să mă îmbrac.

— Imbracă-te. N-are de ce să-ți fie rușine: te-am văzut în toate felurile.

— Of, lua-te-ar dracu, — spuse Lușka, fără răutate, cu o voce ostentată.

Aruncînd de pe ea cămașa de noapte, apoi fusta, rămî-nînd goală în toată frumusețea ei minunată și tinerească, ea trecu nestînjinită spre lada pe care o deschise. Makar nu o privea: privirea lui nepăsătoare, incremenită parcă, era ațintită spre fereastră...

Peste cinci minute Lușka îmbrăcată într-o rochie obișnuită de stambă îi spuse:

— Sint gata, Makarușka.

— Și ridică spre el ochii domoliți în care se citea un pic de tristețe.

În bucătărie, Alexeevna, gata îmbrăcată, întrebă:

— Și casa, în grija cui o las? Cine o să mușgă vaca? Cine o să aibă grijă de grădina de zarzavat?

— De asta o să avem noi grijă, mătușico, și cînd o să te întorci, totul o să fie în ordine ca și acum, — o liniști Razmetnov.

Ieșiră în curte și se așezară în brișcă. Razmetnov luă hățurile în mîna, ridică furios biciul și caii porniră din loc la trap. Lîngă sovietul sătesc oprî și sări din brișcă:

— Hei, muierilor, dați-vă jos! El intră primul în tindă, aprinse un chibrit, deschise ușa care dădea într-o cămăruță întunecată.

— Treceți și vă aranjați. Lușka întrebă:

— Și cînd plecăm la raion?

— Plecăm cînd s-o lumina bine de ziuă.

de Mihail Șolohov

— Dece atunci, ne-ai adus aici cu trăsura și nu pe jos? — stăru Lușka.

— De fason, — zîmbi Razmetnov în întuneric.

De fapt, el nu putea explica acestor femei curioase că le-a adus cu trăsura pentru că ei nu vroiau ca cineva să-i vadă în drum spre sovietul sătesc.

— Aici se putea ajunge și pe jos — spuse Alexeevna și, făcînduși cruce, păși pragul cămăruței.

Oftînd înăbușit Lușka o urmă în tăcere. Razmetnov încuie ușa cămăruței și abia după asta strigă cu glas tare:

— Lukeria, ascultă aici: o să vă dăm de mîncat și de băut. La stînga lîngă ușă e un hîrdău pentru toate nevoile. Vă poftesc să stați liniștite, să nu faceți tărăboi și să nu bateți în ușă, că de nu, dimnezeu mi-i martor, vă legăm fedeleș și vă punem călușu-n gură. Cu treaba asta nu e

de glumit. Deocamdată la revedere! Dimineața, trec pe la voi.

Pe ușa de la intrarea sovietului sătesc el prinse al doilea lacăt, apoi cu o voce rugătoare îi spuse lui Nagulnov care-l aștepta lîngă prag:

— Trei zile și trei nopți le voi ține aici, dar mai mult nu pot Makar. Cum vrei, dar dacă Davidov va afla, — va fi vai de noi!

În vreme palma lui mare și lată pe partea stîngă a pieptului...

Pentru a nu da ochii cu Davidov, Nagulnov își petrece zilele la fineață și numai spre noapte se întorcea în sat. A doua zi spre seară înainte de a se așeza la pîndă, veni la Razmetnov și-l întrebă:

— Nu m-a căutat Davidov?

— Nu. Nici eu aproape că nu l-am văzut. De două zile facem un pod peste rîu și eu nu fac altceva decît să lucrez la pod și să alerg să văd ce fac deținutele.

— Cum o mai duc?

— Eri în timpul zilei, pe Lușka o apucase turbarea. Ți-era și teamă s-o privești. Cînd mă apropiam de ușă, nu știa ce să-mi mai spună. Și înjură muieria asta blestemată mai dihai decît un cazac beat! De unde o fi învățat toate astea! Cu chiu cu vai am potolit-o. Acum s-a liniștit puțin. Plînge.

— Las-o să plîngă. În curînd va trebui să bocească mortul.

— Nu va ieși Timoșka din ascunzătoare, — se îndoi Razmetnov.

— Va veni! — Nagulnov izbi cu pumnul peste genunchi și ochii lui umflați din pricina nopților nedormite scăpărară. — Unde să plece de la Lușka? Va veni!

...Și Timofei a venit. Lăsînd teama la o parte, a treia zi pe la ceasurile două din noaptea, el se arătă lîngă puntea de trecere. Gelozia îl gonise în sat? Foamea? Poate că și una și cealaltă, dar el n-a mai putut răbda și a venit...

Fără zgomot, ca o fiară, se tira pe cărăruia care ducea spre rîu. Makar nu auzea nici chifteala lutului sub picioarele lui, nici foșnetul buruienilor uscate și cînd la o depărtare de cinci pași apărură neașteptate, în fața lui, silueta unui om puțin aplecat înainte, — Makar tresări pentru că nu se așteptase să vadă așa ceva.

(Urmare în numărul viitor)

DIN SCRISOARILE corespondenților

Lecții prin filme

Mult ajutor gădesc țărani muncitori pentru munca lor de zi cu zi, la căminul cultural. Indrumările le sint date în chip tot mai felurit și mai plăcut.

Cărui spectator nu i-au plăcut, de pildă, proiecțiile cinematografice „Insămînțatul în patrat”, „Povestea pătratelor verzi”, „Noutăți din agricultură”, „Viața colhozurilor din U.R.S.S.”! Peste 2.000 de țărani muncitori din comuna

Runcu, raionul Tg. Jiu, au luat parte la lecțiile agrotehnice date la căminul cultural cu ajutorul cinematografului. Bună parte din ei au văzut toate proiecțiile cinematografice prezentate aici, din care au desprins sumedenie de învățăminte agrotehnice care i-au ajutat apoi să smulgă pămîntului roade sporite.

I. Sbirciog

GAZ METAN IN SATE

Intre comunele din regiunea Stalin, fruntașe la lucrările realizate prin autoîmpunere,

se numără și Hetur. Anul trecut, prin autoîmpunere, în comuna Hetur s-a refăcut grajdul comunal, s-a construit un pod de ciment lung de 8 m. și s-au reparat alte două poduri mari, s-a introdus gaz metan la școala germană, etc. Acum s-a trecut la instalarea gazului metan și în casele locuitorilor.

Împreună cu deputații C. Angelescu, Gh. Hila și alții, oamenii au transportat materialele necesare și au început și alte lucrări.

Ion Ciobotaru

★ ★ ★

na Crăești la toate muncile. ● Albinăritul este una din ocupațiile frumoase și bănoase. Pe lîngă casele țăranilor muncitori din satul Mustești de prin părțile Gurahonțului, găsești sute de stupi de albine. Numai Gheorghe Mărușteriu, are 25 de stupi.

(După corespondențele trimise de V. Urmă, C. Predescu și I. Coțoi)

Vrem să înființăm o întovărășire!

În curînd se împlinește un an de cînd 27 de țărani muncitori din comuna noastră au făcut cereri pentru alcătuirea unei întovărășiri agricole. Însă, întovărășirea nu a luat ființă nici pînă astăzi. Și iată de ce. Astă toamnă a fost trimis la noi, din partea sfatului popular al raionului Birlad, tovarășul inginer Buiuc Constantin. El trebuia să ne ajute să comasăm terenul și să formăm tarlaua întovărășirii. Prima dată ne-am hotărît să comasăm cele 45 hectare de teren de la punctul Iliescu, deoarece era foarte aproape de satul nostru. Dar ne-am lovit de o greutate. Terenul se afla pe raza comunei Jorăști din raionul Bujoru. Atunci nu apăruse legea cu arondările (schimbările de teren) și deci nu am putut face schimb de pămînt. Totuși, i-am arătat tovarășului inginer că și pe raza comunei noastre doar la cîteva kilometri se găsește pămînt bun, care poate fi comasat. De exemplu la punctul Suhului sint vreo 100 hectare, la punctul Cruceanu 30 hectare și așa mai departe. Însă tovarășul inginer Buiuc Constan-

tin n-a ținut seamă de propunerile noastre. El a stat 2 săptămîni în comuna noastră, mulțumindu-se doar să aștearnă pe hîrtie schițe peste schițe, apoi s-a dus la raion și dus a fost.

Văzînd că lucrurile se tărgănează atît, unii țărani muncitori au început să-și retragă cererile. Așa a făcut Șelaru Manolache, Porumb Iftime și încă vre-o trei. Dar noi, cei din comitetul de inițiativă nu ne-am lăsat biruiți de greutate. Tot anul trecut în toamnă, am organizat o vizită la întovărășirea agricolă din satul Lungești.

Anul acesta am început să ducem o muncă și mai temeinică. Pînă în prezent avem 37 cereri cu 41 hectare teren și 9 atelaje. De aceea vrem mai mult sprijin din partea sfatului popular al raionului pentru a putea comasa terenul și inaugura întovărășirea agricolă.

CONSTANTIN I. MAXIM
Președintele comitetului de inițiativă pentru formarea întovărășirii agricole din comuna Rădești, raionul Birlad

A început conferința șefilor de guverne ale celor patru mari puteri

În ziua de 18 iulie a început la Geneva conferința șefilor de guverne ai celor patru puteri: Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța.

Intreaga omenire sătulă de urgiile războiului, dornică de pace și de un viitor mai bun, are ațintite privirile spre orașul elvețian în care se chibzuește acum asupra soartei lumii întregi. Răspunderea celor care chibzuiesc este, de aceea, uriașă.

O asemenea întâlnire, de o asemenea însemnătate, n-a mai avut loc de acum 10 ani, de la conferința ținută la Berlin, la sfârșitul victorios al războiului împotriva hitlerismului. De atunci, însă, nori negri, amenințători, s-au strâns pe cerul lumii. Politică „războiului rece” dusă de cercurile imperialiste a dus la înrăutățirea situației internaționale. Dihonia pe care dușmanii păcii vor s-o întrefină veșnic între state, primejdia dezlănțuirii celui mai groznic din cîte războaie a suferit omenirea, — apasă tot mai greu pe grumazul popoarelor, le înceteșează ziua de miine, le strecoară în suflute neîncrederea în viitor.

Așa dar, probleme de sea-

mă s-au ivit și ele cer o grabnică dezlegare.

În acest scop, Uniunea Sovietică a depus o neostenită strădanie. Țara Socialismului biruitor n-a precupețit nici o efortare ca să se ajungă pe cale pașnică la stingerea neînțelegerilor, oricît de grele ar fi ele.

Acum un an, tot la Geneva, Uniunea Sovietică a fost, alături de China Populară, în fruntea acelora care au pus capăt războiului sîngeros din Indochina. Încheierea Tratatului de stat cu Austria, declarația comună sovieto-iugoslavă, urmată de cea sovieto-indiană, propunerile pentru dezarmare, începerea tratativilor cu Japonia și sprijinirea tuturor manifestărilor pentru pace, au fost tot atîția pași înainte pe drumul slăbirii încordării în lume.

Discursul rostit de N. A. Bulganin, conducătorul delegației sovietice, în prima zi a conferinței, a stîrnit un viu interes în toată lumea. În cuvîntarea sa, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a venit cu o serie întregă de propuneri de o deosebită importanță.

Delegația sovietică a arătat bunăoară, că atunci cînd se

va ajunge la un acord în legătură cu crearea Agenției internaționale atomice, U.R.S.S. este gata să-și aducă contribuția sa la fondul atomic internațional. În vederea asigurării păcii și preîntîmpinării unui nou atac în Europa, Uniunea Sovietică propune crearea sistemului de securitate colectivă care ar urma să fie înfăptuit în două etape. Uniunea Sovietică propune ca să fie retrase trupele străine de pe teritoriile țărilor din Europa și restabilirea din acest punct de vedere a situației aflate înainte de cel de al doilea război mondial. De asemenea, Uniunea Sovietică propune ca statele care își vor retrage trupele de ocupație din Austria să le și demobilizeze, arătînd că ea este gata să facă prima acest pas.

Neîndoios că în fața conferinței stau și așteaptă să fie rezolvate probleme de căpetenie care frămîntă și despărțenirea. Dacă însă și delegațiile apusene vor fi însuflețite ca și delegația sovietică, de dorința sinceră și voința de a da popoarelor pacea pe care atît de fierbinte o așteaptă, lucrările conferinței nu pot fi decît încununare de succes.

GEORGE IVAȘCU

Marea sărbătoare a poporului polonez

1955. Țara gazdă a celui de al V-lea Festival, Polonia se pregătește să întîmpine cum se cuvine pe reprezentanții tineretului lumii. Preocupați să-și primească oaspeții, oamenii muncii din Polonia nouă trăiesc din plin bucuria aniversării celui de al 11-lea an de la eliberare.

Cu 11 ani în urmă, la 22 iulie 1944, ajutat de glorioasa Armată Sovietică, poporul polonez a pus capăt întunecatei ocupații hitleriste.

Surgerea a 11 ani este un răstimp scurt în viața unui popor. Înfrupturile petrecute în acești ani în Polonia vorbesc însă de o adevărată perioadă istorică. Cu 11 ani în urmă, ocupanții hitleriști prefăcuseră teritoriul Poloniei în ruine și moloz. Un cîmîtir cu orașe și sate distruse, așa se înfățișa Polonia. Cum arată azi Polonia nouă? O țară industrial-agricolă fruntașă, una dintre primele cinci țări europene mai dezvoltate din punct de vedere industrial.

Încă din anul 1954 producția industrială întrecea de 4 ori pe cea din 1938. R. P. Polonă a lăsat în urmă Olanda dinaintea război, întrece cu mult Italia și merge aproape în pas cu Franța din punct de vedere industrial.

Satul polonez cunoaște cu adevărat o viață nouă. Știți cîte tractoare se numărau în trecut în Polonia? 150. Dar și acelea erau aduse din alte

țări. Astăzi agricultura poloneză este înzestrată cu 46.000 tractoare fabricate în țară. Țăranii polonezi, atît cei care lucrează în cooperativele de producție, cît și cei cu gospodării individuale, duc un trai îndestulător. Veniturile în bani și în natură ale populației de la sate sînt cu 75 la sută mai mari față de anul 1938. Lumina electrică, car-

tea, cinematograful, radioul au devenit lucruri obișnuite pentru marea majoritate a țăranilor.

Încrăzător în forțele sale, puternic prin prietenia și alianța ce-l leagă de Uniunea Sovietică și de celelalte țări surori, poporul polonez — sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez — înaintează victorios pe drumul construirii socialismului.

Klara Prilova, țărancă sculptoriță din Pomorza.

Cît numără populația globului pămîntesc

Secretariatul Organizației Națiunilor Unite a dat spre publicare o dare de seamă în care se arată că în anul 1954 numărul locuitorilor de pe globul pămîntesc se ridică la 2.528.300.000 (două miliarde cincisute douăzeci și opt milioane trei sute de mii) locuitori. Față de anul 1953, popu-

lația pămîntului a crescut în 1954 cu 35 milioane locuitori.

Pe continente populația este astfel împărțită: Africa — 216 milioane; America de nord — 233 milioane; America de sud — 121,1 milioane; Asia (fără U.R.S.S. dar cu populația Chinei potrivit sta-

tisticilor din anul 1948) — 1.323 milioane; Europa (fără U.R.S.S. la 214,5 milioane Oceanica — 14,2 milioane locuitori.

Secretariatul O.N.U. scoate numărul populației din U.R.S.S. la 214,5 milioane locuitori.

MERSUL NESTAVILIT AL UNIUNII SOVIETICE PE DRUMUL COMUNISMULUI

La Moscova a avut loc între 4 și 12 iulie, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Plenara a ascultat rapoarte cu privire la o seamă de probleme însemnate legate de dezvoltarea continuă a industriei, agriculturii și cu privire la rezultatele tratativilor sovieto-iugoslave.

Comitetul Central, care prezintă înțelepciunea colectivă a P.C.U.S., a luat hotărîri de mare importanță în problemele discutate. Înregistrînd marile succese ale industriei socialiste în cel de al 5-lea plan cincinal — înfăptuit în 4 ani și 4 luni — plenara a hotărît ca să se dezvolte și de acum înainte mai rapid decît celelalte ramuri ale economiei naționale, industria grea, în toate sectoarele ei. Intrucît aceste zile sînt hotărîtoare pentru strîngerea recoltei, plenara a hotărît luarea unor măsuri care să grăbească secerișul, treierîșul și îndeplinirea planului de colectări în 1955.

Ascultînd și discutînd raportul cu privire la rezultatele tratativilor sovieto-iugoslave, plenara a hotărît să aprobe aceste rezultate care au însemnat o nouă contribuție la opera de slăbire a încordării în lume și de întărire a cauzei păcii. Plenara C.C. al P.C.U.S. a hotărît, de asemenea, să se convoace cel de al XX-lea Congres ordinar al P.C.U.S., la 14 februarie 1956.

CAILE DE REZOLVARE A PROBLEMEI GERMANE

Între problemele zilelor noastre care cer a li se găsi dezlegare, un loc de seamă îl ocupă problema germană.

Calea pentru înfăptuirea acestui lucru este arătată deosebit de limpede într-una din declarațiile agenției „TASS”, făcute săptămîna trecută. În declarație se subliniază din nou faptul bine cunoscut că Uniunea Sovietică a susținut întotdeauna înfăptui-

rea unității Germaniei și acțiunează în această direcție și acum. Numai că o Germania unificată, realizată pe căi pașnice și democratice, nu trebuie să fie legată de nici o alianță războinică și nici amenințată de primejdia militarismului german. Între rezolvarea problemei germane și asigurarea securității colective în Europa se află o strînsă legătură. În declarație se arată că, dacă un acord cu privire la unificarea pașnică a Germaniei nu poate fi înfăptuit dintr-o dată, atunci este nevoie ca acest lucru să fie obținut pas cu pas. Cum? Prin crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care ar putea lua parte alături de Germania și Germania apuseană. De îndată ce unificarea Germaniei ar fi înfăptuită, aceasta își va putea lua locul meritat în familia popoarelor europene iubitoare de pace, unite printr-un sistem de securitate colectivă.

VIZITA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE A R. D. VIETNAM ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

O delegație guvernamentală a R. D. Vietnam, în frunte cu președintele și prim-ministrul Ho Și Min, a vizitat între 12 și 18 iulie Uniunea Sovietică. Tratativilor purtate cu acest prilej între delegația guvernamentală a R. D. Vietnam și guvernul Uniunii Sovietice s-au încheiat prin publicarea unei declarații comune.

SCHIMB DE VIZITE DE DELEGAȚII AGRICOLE ÎNTRE U.R.S.S. ȘI S.U.A.

În Statele Unite ale Americii se află în vizită o delegație agricolă a U.R.S.S. În același timp, Uniunea Sovietică este vizitată la rîndul ei de o delegație agricolă a Statelor Unite ale Americii. Așa cum a arătat V. Mașkevici, șeful delegației agricole sovietice, în cuvîntul său rostit la sosirea în S.U.A., acest folositor schimb de delegații poate și este bine să fie începutul unui schimb larg de experiență în domeniul agriculturii între cele două mari țări.

Vorbe și fapte cu țile

Inimă de cîine

Sînt oameni despre care se spune că au „inimă de cîine”. Acest lucru se potrivește cît se poate de bine ocupanților englezi din Kenya. În dorința de a ingenunchia Africa, colonialiștii au hotărît să trimi-

contra organizației Mau-Mau (nume scornit de imperialiștii englezi pentru a deșăina pe luptătorii pentru independența națională din Kenya).

Iată dar întruchiparea „misiunii civilizatoare”. O legiune de cîini dresați care să prindă și să omoare pe patrioți. „Civilizație” engleză în toată puterea cuvîntului.

...Spuneam la început că despre unii oameni se spune că au „inimă de cîine”. Dar, uneori chiar și cei mai afuriși cîini sînt mai buni decît unii așa ziși oameni cum sînt imperialiștii.

DINU V. MANOLE

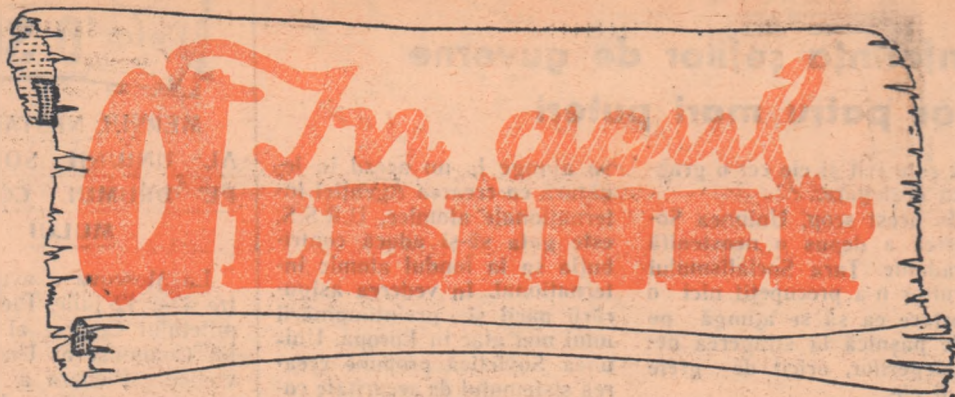

tă în Kenya o armată de cîini; „legiunea canină” cum au botezat-o ei.

După cum anunță o agenție de presă: „Miriînd de bucurie, primul contingent al noii legiuni engleze s-a imbarcat spre Kenya, unde va lupta

STRIGĂTURI

- Vai, bădiță, ce căldură!
 - Mi se uscă limba-n gură!
 - Du-te mindro adu apă!
 - Mă lipsesc, miriștea-nțeapă.
- ★
- Măi, bărbate, bate coasa!
 - Lasă că nu arde casa!
 - Ce-i drept casa foc n-a luat
 - Dar grîul s-a scuturat.

GHICITORI

Ascunde ca un tilhar
În pămînt ca în hambar
Tilhărind de spice lanul...
Ia ghici cine-i chiaburanul?
(Hiclogiu)

Geme-n țarini; bubuie,
De-i flămîndă suduie
Și de-o saturi, dumneaei
Iți dă aur... ia ghici, ce-i?...
(Batoza)

Tică pară mălăiată...

Desen de Cik Damadian

Din neglijența sfaturilor populare, în comunele GİRBOVI, BARCĂNEȘTI, BORĂNEȘTI, din raionul Urziceni, regiunea Plocești, arile de treier nu au fost încă pregătite.

Plan... nu glumă

Tovarășei Popescu Maria, directoarea căminului cultural din Sîncrai, îi place să-și fixeze din timp toată activitatea căminului cultural. În luna ianuarie și-a făcut dumneaei un plan de muncă, dar știți... pe tot anul. „Vom organiza șezători, conferințe, seri culturale, echipe artistice, vom ține, vom face...” În ce lună, în ce zi, asta nu și-a fixat directoarea. A fixat însă ca de conferințe să răspundă învățătorul Ciuntea M. Stan, de gazeta cetățenească Bologa Elisabeta, iar de bibliotecă Pădureanu Elisabeta. La rubrica „Data îndeplinirii sarcinilor” a trecut: tot anul. Acum, după plan și activitate. Formațiuni artistice sînt... în plan, conferințele la responsabil, gazeta de perete goală pe un gard, iar la bibliotecă 7-8 cititori. Pentru campania de treieris nu s-a pregătit nimic, că n-a fost trecut în planul anual. Spun unii că îndrumătorii de la secția culturală raională au trecut în planul de muncă lunar să vină și în Sîncrai. Ce bine ar fi să nu rămînă și la el tot pe hîrtie!

locul comunei: „Nici un bob pierdut. Să ne organizăm bine munca la arie”. Și toate în cinstea zilei de 1 Mai. Acum despre care 1 Mai o vorba, nu se știe. Cel care a fost în anul acesta, ori cel care va fi la anul? Pe panou se vede scris clar: „În cinstea zilei de 1 Mai”. Și se mai văd neglijența și nepăsarea acelor care răspund de panou.

Vreți să știți...

cum arată sala căminului cultural din Leorinț? E o sală destul de încăpătoare. De pe pereți, varul și tencuiala cad mereu. La colțuri nu cade tencuiala, fiindcă păianjenii au avut grijă să-și țeară aici pinza. Praful de pe dușumea poți să-l aduni cu lopata, iar cu grămada de gunoi adunată lângă sobă încarci un coș de car. Pe masa din mijloc stau răvășite cîteva ziare și reviste. Mai încolo, doarme, parcă somnul de veci, aparatul de radio, ca și întreaga activitate culturală.

Panoul comunei

Sfatul popular al comunei Rădești vrea ca în cinstea zilei de... 1 Mai să termine treierisul. Scrie așa la panoul de onoare, așezat în mij-

Dar pe director vreți să-l cunoașteți? Aflați că îl cheamă Molnar Iosif și că... ce să-l mai descriu... seamănă leit cu căminul cultural pe care cu onoare... nu-l conduce!

Cînd s-amină secerișul...

de VICTOR PIȚIGOI

Întreabă-n zori nevasta:
— Știi că grîu-a dat în pîrg,
Zecmal azi te duci la tîrg?
— Astăzi nu secer și basta!
Nu că-s leneș, dar n-am vreme
Pentru asta!

Dinspre codru, ploaia vine,
Valea-n tunele răsună,
Gem copacii a furtună.
Ei și ce? Cu-atît inai bine,
Ce contează două zile
Pentru mine?

Înălțat mai sus de brîu,
Spicul unduiește-n vînt
Și s-aplecă spre pămînt,
Pîrguit lîngă pîriu.
Nu-l cosesc că-i prea devreme
Pentru grîu!

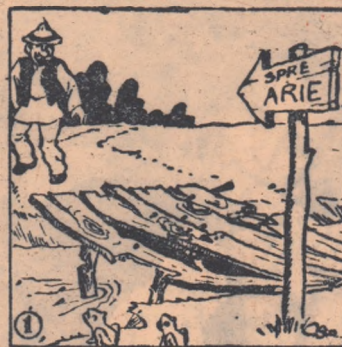
Însfîrșit, pornind în zori,
Val-vîrtej, întîrziatul
Dă să nceapă seceratul.
...Și se miră deseori
Că-i rămîn în urmă boabe,
Pentru ciori...

PE O ZICALĂ...

„Călătorul îi stă bine cu drumul... numai dacă n-o apucă pe drumul... de la moară pînă la gara comunei Ghidigeni-raionul Bîrlad.

Drumul acesta, lung de numai 3 km., este în așa hal, încît nu-i mai stă bine cu el nici călătorului, nici secției gospodăriei locale a sfatului popular raional Bîrlad, care de aproape 5 ani, tot își pune în plan să-l pietruiască...

(După o corespondență trimisă de Vasile Mircea, comuna Ghidigeni, raionul Bîrlad).

Moș Ardei:
Cîrpitura asta-n sat
Stă în cirje, frățioare,
Dacă trec pe-aicea care
Aleluia... treierat.

Din Intîmplările lui MOȘ ARDEI

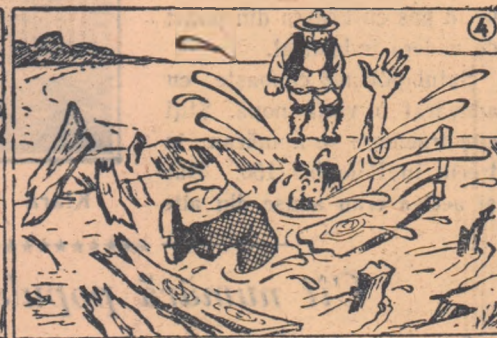
Desen: C. FLORIAN
Text: G. MUREȘAN

Secretare, eu ți-aș cere
Ca să facem o prinsoare:
Trecem apa-n fuga mare,
Tu pe pod, eu pe picioare
Cine-i urma, dă o bere.

Zice moșul: „Eu te lau,
Bagă seama: te întrec!
Nu mi-e teamă de înec
Și sînt sigur că te beau”.

Moș Ardei:
O făcu lată nărodul
Iacă-l a intrat la apă
O ieși dar tot nu scapă
Pînă nu repară podul.